

תהתמלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

חוב קדוש, לעזוב כל החשבונות בצד, ולהביע דעתו בקול רם: שמונחה לחיות גיור כהלכה;

ראו עמוד 12

ערב שבת קודש פ' תרומה
ח"י תהא שנת נפלאות טובה

רמח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

טו. תיקון ההוק - כמשל "הואהיחשבוך" שמעמיד את "בעליהעסק" על טעותי: ישנם כאלו שהסיבה האמיתית להתנגדותם לתיקון החוק היא - שלא מתאים להם לקבל רעה אחרת כזו שהתיקון בה עד עתה. משל לכה הדבר דומה ל"הואהיחשבוך" שגילה טעות חכמה בנהול אעסק, טעות שעלולה לגרום (או שכבר גרמה) להפסד גדול וכיו"ב. ר"בעליהעסק" יראה זאת כ"פגיעה בכבודו", ומשום כך יסרב "לקבל את דעתו" של ה"הואהיחשבוך".

יחכן אכנס שבעליהעסק הוא מלונט, ההואהיחשבוך אנו אלף קבעד, ואנפ"כ. אין זו פגיעה בכבודו של בעליהעסק שמקבל דעתו של הקנאהיחשבוך, להיותו מומחה בניהול חשבונית, בה בשעה שהוא - בעליהעסק, ה"מלונט", יחד עם שאר מעלותיו - לא למד נהול חשבונות! ופשוט, שגם אם יתעקש שלא לקבל חוותהדעתו של ההואהיחשבוך - לא תשנה הטעות בניהול העסק, וכשמדובר בעסק ציבורי, וה"יושבדראש" יסרב לקבל חוותהדעתו של ההואהיחשבוך - הרי תיכף ומיד יפטרנהו חבריו ממשרת מ"כ"א!

10/10
10/10

תעד"ו כנמשל:
הדעה המוטעית בנושא של הוק מיהו יהודי, היא, בגלל העדר בדיעה כשפיהה של החלכה (ישק הגא וככה לקברע מהנמ ואופן הגיב) אכזה - שלא באשמתו, אלא ממני שלא קיבל את

אאאא

9=1

המספר איך זה משום פגיעה בפניה עם ושאן זו פגיעה בכבודו של בעלי העסק, מקבל חוותהדעתו של ההואהיחשבוך, המומחה בניהול חשבונות, ובגמלה כנדר"ד - מומחיותם וסמכותם הבלעדית של החלכה הקובעת את מהותה ואופן הגיב.

תוכן העניינים

- 3 ..... לצאת ולראות שכל ילד יצעק שהוא רוצה משיח
- דבר מלכות / משיחת ש"פ תרומה ה"תשמ"ז
- 7 ..... "מונחם שמו, וגם מענדל" / קטעים נבחרים בענייני גאולה ומשיח פניי גאולה
- 9 ..... גאולה בפועל ממש / זימות המשיח / פרשת השבוע באור הגאולה
- 12 ..... אין אף קרודי "חילוני"? / שיתות בענייני שלמות העם
- 14 ..... נושא הגיוור הוא בסמכותה של החלכה / פרסום ראשון / צילום מהתהנה דש"פ וישלח ה"תשמ"ט

מערכת "יחי המלך"

באר"ח"ב: 383 Kingston Ave. #38 Brooklyn NY 11213
 טל': 718) 778-6670
 באר"ק: שביב האמונה 9 קרית שמואל טל': 840-3153 (04)
 כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>
 יוצא לאור ע"י תלמידי ה"קבוצה", "חילול בית דוד"
 ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

ברכות עבד בלוי די

לדגני התמים, מסור ונתון ככל לכו ונפשו למולוי הדר ארתוני של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שלישי"א, וביחוד בענייני גאולה ומשיח, עוסק במרוץ רב כ"מלחמת בית דוד", חבר המערכת התי ירהמאיל שיי מורלץ

לרגל נישואיו בשלשמו"ע עיבדי מרת חי מרים תחי יחדי שיחי זה הכית בני עי עד על יסודי התרה והמצה כפי שה מוארים במאור שבתורה - וחי תורת החסידות, ויכני בית המי אמתו כרצו להחיר כיק אדמו"ר מלך המשיח שלישי"א ויחני תיקו ומיד בתכני, לקבל פני כיק אד"ש משיח צדקני בנאולה האמיתית והשלמה ינא"י במישי

רצונות ורצונות שכל ילד יציעק שהיא רוצה משיח

לשם מה צריך הוא להסיעיר את הילד אודות משיחתי? ■ על כך אומרים לו, שזוהי אחד מהי"ג עיקרים, ובמילא צריכים להסבירו לילד ולחנך אותו לכך ■ ובאם אין מלמדים זאת לילד, הרי זה היפך מעיקר באמונה, היפך התורה! ■ אופן התינוך לפעול אצל הילד שייצק שהוא רוצה את משיחתי, הרי זה ע"י שנותנים לו סוכרי' ופרסים וכו' ■ קטעים משיחת שי"פ תרומה, ג' אדר ראשון ה'תשמ"א - בלתי מוגה בתרגום הפשי לכה"ק, בעריכת מערכת "יחי המלך"

שם הטוענים: כיצד מדברים שמעלתו של משיחתי היא עד כדי כך אודות משיחתי עם ילדים? הרי שעיניו חידה, היחידה של כלל ישראל בכל הדורות, והוא יודע עוד ענינים שמשיחתי הוא מבור המין האנושי, כליל נוספים שהחסידות אומרת על משיחתי, ומין אם הוא מבין כל מה שכתוב נעלה לילד ומקשרים זאת עם פרטים בחסידות, או שהוא מבין וצופענים וכו'?

כששואלים זאת שלית תב"ד - הרי שבתולה, מצד החיידך כפול ומכופל, היא לגמרי מתבלבל ו"רעיש" ("אנגונגנן צוטמלסט")! ואח"כ נעשה נעלה כמשיחתי, יגלו זאת לילדים אצלו חלישת בענין - שהרי שאלו ומסביר לו את כל העליונים וכו' - זה ופועל גם אצלו חלישות!

ועוד יותר: הלא הוא שליח תב"ד? שאלו אותך שאלת - מה חנך נכון שאותו אחד ששאל אותו גם יודע מתבלבל ונבהל - התיישב רגע את מעלת המשיחתי - אבל הרי הוא, והתבונן, וביגיעתו, "יגעת ומצאת המשליח, למד חסידות, ויודע הוא תאמלי",

נושאת הגיון הוא בסמכותה של ההלכה

בקשר עם מאורעות השבוע האחרון באה"ק, מובא בהו צילום מהגהת ר"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת שי"פ וישלח ה'תשמ"ט

(נדפס בספר השיחות תשמ"ט ח"א ע' 112)

להלן פיענוח ההגהות (באו בהדגשה):

משל למה הדבר דומה - בשטח שהוא קל שבקל לגבי חומר וחיוניות עניינינו: ל"רואה חשבו" שגילה טעות המורה בניהול עסק, טעות שעלולה לגרום (או שכבר גרמה) להפסד הלי גדול וכו'ב, ו"בעל העסק" יראה זאת כ"פגיעה בכבודו", ומשום כך יסרב "לקבל את דעתו" של ה"רואה חשבון"...

יתכן שבעל-העסק הוא עשיר גדול, והרואה-חשבון קבוצה מופלג, ואעפ"כ, אין זו פגיעה בכבודו של בעל-העסק שמקבל דעתו של הרואה-חשבון, להיותו מומחה בניהול חשבונות, בה בשעה שהוא - בעל-העסק, ה"מליונר", ביחד עם כל שאר מעלותיו - לא למד ניהול חשבונות!

ופשוט, שגם אם יתעקש שלא לקבל חוות-דעתו של הרואה-חשבון - לא תשתנה הטעות בניהול העסק והחזיק המזול. וכשמדובר בעסק ציבורי, וה"יושב-ראש" יסרב לקבל חוות-דעתו של הרואה-חשבון - הרי תיכף ומיד יפטרדו חבריו מתפקידו!

ועד"ז בנמשל:

הדעה המטוענת בנושא של חוק מיהו יהודי, היא, בגלל הערך הגמור בדריעה ע"ד תוכנו של גזיר, ואף שהיא - שלא באשמתו, אלא מפני שמעולם לא לימדוהו מהו גזיר וכי"ב. בעל-עסק מקבל בפשטות חוות-דעתו של הרואה-חשבון, המומחה בניהול חשבונות, ובנדוד"ד - מומחיותם וסמכותם של בעלי ההלכה.

צורכים לומר זאת? כינו שאין המדלה! ישנה הבדלה בין אור לחושך בין ישראל לעמים, אבל אין שום הבדלה בין ישראל לישראל וישנה הבדלה כמו ייבדל את אהרן להקדישו קדש קדשים” שזה בישראל עצמם אבל לזה אין צורך להשתמש במילה ”להבדיל“ שמתממשים בה ”בין אור לחושך בין ישראל לעמים“.

כשאומרים על יהודי את הביטוי ”חילוני“, יש לדעת שאין מציאות כזו, בדיוק כפי שאין מציאות של גוי שלא כהלכה, וזהו ענין שאין בו כל תוכן, שהי ”גוי“ הוא מושג הלכתי ואי אפשר לומר ”גוי שלא כהלכה“, זו סתירה מיני' ובלי' עד' לא ניתן על יהודי שהוא חילוני, אין מציאות כזו של יהודי!

באם הוא יהודי, שהקב"ה ברא אותו באופן ד"זאתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש“, אזי זה לא תלוי בו, כשם שהוא נולד יהודי הוא ישרא בעל-כרחו תמיד יהודי, ולא יעזור לו מה שהוא רק יעשה – תמיד הוא ישרא יהודי, ”ישראל אע"פ שהטא ישראל הוא“, הוא ישרא לתמיד ”גוי קדוש“.

במתן תורה בגי' נהי' ”והייתם לי סגולה מכל העמים“, שחם מובדלים באופן ד"עם לביד ישכון ובגויים לא יתחשב“, ובמה הם מובדלים – ש"עמים" הם ענין של חול ויהודים הם ענין של קודש, ”גוי קדוש“; ולומר על יהודי את המילה ”חילוני“ זוהי סתירה מיני' ובלי' ישנו יהודי השומר את כל המצוות בהחידו, ישנו יהודי השומר את המצוות בדיעבד ויש יהודי שלע"ע שומר רק על חלק מהמצוות – אבל אין מציאות כזו של יהודי שלא קיבל את התורה.

כיון שכל בני ישראל, כולל הגוי צדק שנחגגו כהלכה, קיבלו את התורה, ואת כאל"א מהם וכולם יחד צוה הקב"ה ”זאתם תהיו לי גוי“, הן אם חסם רוצים והן אם ”ביד חזקה אמלך עליכם“, אבל אתם ”גוי קדוש“ אין שום יהודי ”חילוני“!

אלא מה, יש אחד כזה שבשעה שהוא מדבר הוא אומר שמדבר בשם קארל מארקס, ויש כזה שאומר שהוא מדבר בשמו של משה רבינו, להבדיל (כ"כ) אר"ש חידק ואמר: מארקס חר"ג גם ה' יהודי, וא"כ אין לומר עליו ”להבדיל...“ אבל בכל אופן הנוגע לפועל, דבר טוב ביותר הוא שכל רב ומנהיג בעדותו, ישלח מבקק לממשלה עצמה, בלי לקשר עצמו לאנשים פריטיים (בלי לחלק בין מי שהוא חילוני או אינו חילוני בממשלה), וכדי שאח"כ לא יוכלו לבוא ולומר שהוא כן שלח והשני לא, אזי שלא יתבטיש ויאמר ברבים שהוא שלח ותבוא עליו ברכה ו"מצוה לפורסם עושי מצוה" (כמבואר בתשובות הרשב"א), וסוף-כל-סוף בודאי שהשקר מוכרח להתבטל, כמבואר לעיל, ורק חבל על כל יום ושעה שעוברים, וחבל על כל נפש מישראל להתבטל, שמתצאת בהחלה ואיננה יודעת עם מי היא נפגשת עם יהודי או עם גוי, להבדיל, וכי' ואין להאריך בדבר המבהיל.

(תרגום חפשי משיחת ר"ב תמוז ה'תשמ"א - בלתי מותג)

ותחשוב – דמכין שחנך חילך בדיבור איתו אודות תורה ומצוות, בשליחות כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא בהרחבה, זו מלכות של חסד – יתאים דורנו – הרי פשוט הדבר כי זהו בודאי את החינוך להתנהגות המדינה; לשם מה צריך הוא להסעיר (”סומלען“) את חילך אודות משיח?!

ואם כן – תסביר גם לשיי בודני נועם ובודני שלום שזו אמת, ובמילא – גם הוא צריך לעסוק בזה.

והביאור על טענה תליל: הלוא התורה כולה ניתנה לכל בני-ישראל, גם לילדים, שהרי ”תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב“,

אבל לגשת לילד ולומר לו: צעק שאתה רוצה משיח, תשיר ניגון באריכות וכי';

אבל לגשת לילד ולומר לו: צעק שאתה רוצה משיח, תשיר ניגון באריכות וכי';

לכן מנקשים שיסבירו לילדים את ענין המשיח, ולהוסיף להסביר להם שכאשר משיח יבוא יהיה להם ריבוי ממתיקים וכי"ב, שדוקא בכך אפשר לפעול עליהם

ממתקים וכי"ב, שדוקא בכך אפשר לפעול עליהם

זאת-אומרת, שיש לתנך את הילד בכל עניני החתונה ומצוותי', ולאכ"כ בנוגע לעיקרי האמונה, והרי עיקרי האמונה הם י"ג עיקרים, שאחד מהם הוא העיקר ד"אחכה לו בכל יום שיבוא“, שזהו הענין דביאת המשיח.

ומזה מובן, שצריכים לתנך ילד גם לעיקר זה, הענין דמשיח, (כיון שאם לא כן – יהיו אצלו רק י"ב עיקרים, והרי ישנם י"ג).

וצריכים לדבר על עם כל ילד, שכלאורה אפשר לטעון: הילד הרי נמצא בארצות-הברית, אזי יסתפק

היתכן לקחת ענין ל"כ נעלה משיח, ולקשר א"ז עם פריסים, משחקים וסוכריות, ענינים כה פשוטים?!

.. בנוגע לתינוקות במיוחד מוצאים

מדד ש נפלא:

על הפסוק "ודלזו עלי אהבה", אמר המדרש: "אפילו התינוק מולד על האזנה כמה פעמים . . . אמר הקב"ה ודלזו עלי אהבה",

זאת-אומרת, שאפילו אם ילדים, תינוקות של בית רבן, ורקדים או קופצים (כרדד התינוקות שהם ורקדים ומקפצים קודם הלימוד או אחר הלימוד) על "שמות" של קלף, או בשמנה, ואפי' בשביל הענין דגן-עין בזמנו – על ספרים [כיון שהם לא ועולם הבא, זהו עדיין שלא לשמה, כיון מבינים את קדושת הענין, ואפילו באם

והביאור בה:

הרמב"ם כותב בפירושו המשוניית, ועד"ז מובן מהלכות תשובה להרמב"ם, שתינוך הלז צריך להיות באופן, שיקדים מתחילים לחנוך בענינים השייכים אליו, ממתקים וכיו"ב, וכבוד הפדומה וכו' – שהוא הענין ד"מתוך שלא לשמה בה לשמה"; זאת-אומרת, שצריכים להתחיל עם "שלא לשמה", ענינים פשוטים.

ואע"פ שצריכים ללמוד את התורה ולשמה, ואפי' בשביל הענין דגן-עין ועולם הבא, זהו עדיין שלא לשמה, כיון

לכל לראש – עליו לדעת שזוהי שליחות של נשיא

דורנו – יש לזה שייכות לילדים דדור זה!

שצריך להיות לגמרי "שלא על מנת הם כן יודעים – הם אינם יכולים להשמר מזה!" -

אומר הקב"ה, שזה אמנם "עלי", אבל ביחד עם זה זהו "ודלזו עלי" **אהבה**" – לא רק שמתוך להם לעשות זאת, אלא הקב"ה אומר על כך שלגביו זו **"אהבה"** – מכיון שתינוקות של בית רבן עושים זאת, "כי נער ישראל ואוהבה".

וההדגשה בזה היא עד כדי כך, שתורה שבעל-פה באה ומתקנת את התורה שבכתב: בתשוב"כ כתוב "ידגלי" – אומרת התישבע"פ שיקראו "ידלזונו!"

שצריך להיות לגמרי "שלא על מנת הם כן יודעים – הם אינם יכולים להקבל פרס" – אבל בניתיים, כל זמן שהיא עדיין לא אוהז ב"לשמה", זקוקים לחנוך בענינים השייכים אליו, בין אם זה פסיים, או כסף, או סוכריה וכיו"ב. דמכיון שאינו שייך עדיין לענינים נעלים – לכן בכדי לפעול עליו – מוכרחים לדבר איתו לפי ערכו, ענינים פשוטים.

ולכן מבקשים שיסבירו לילדים את ענין המשית, וגם להסביר להם שכאשר משיח יבוא יהי' להם ריבוי ממתקים וכיו"ב, כי דוקא בכך אפשר לפעול ולהם.

אין אף יהודי "חילוני"?

בפרסום ראשון בלה"ק, בעריכת מערכת "נחי המלך"

בעל השמחה והגאולה [ד"ב-י"ג תמוז] ה' יהודי יחידי שנעמד כנגד ממלכה אדירת, שלא חששה מאף אחד, ולא נעצה משום דבר, אפילו על חשבון קריעור החסים עם כל ממשלות העולם, ואעפ"כ כאשר הוא ראה שביכולתו לייסד "חודר" ללבנות מקוה, להקים, להבדיל, בית-כנסת ובית-מדרש, לשלוח שורות ומוהל, הוא לא נכנס לשיום חשבונות ועשה זאת. ומה היחה התוצאה? **שעששיו** רואים את הפירות ופירי פירות שצמחו מזה, ומתאמסר הזה ניתוסף יום-טוב לישיראל, וים שבו יהודים מתאספים יחד ושמחים בשמחת הגאולה שהייתה אז, ומקבלים החלטות טובות בנוגע להפצת התורה והיהדות, החיפץ מכונתם של אלו שנימו למאסר.

ולאחרי שהוא סלל והראה את הדרך, הרי זו הוכחה והוראה ברורה לכל אחד ואחת, שכאשר מתודודעים לענין שיכולים להפיץ על ידו תורה, אזי לכל לראש יש לשות אותו **במועל**, ללא הטב להיכן הוא משתייך, לחוג של חב"ד, או לחוג של נשיא ומרדכי, או לחוג שמרי תורה ומצוות בכלל ללא מעלות מיוחדות; יאב"כ כאשר שומעים אודות גזירה המעמידה **בסנה** כל אחד ואחת מישראל, ר"ל, בכל מקום שהם, הרי זהו חוב קדוש לעיזוב את כל החשבונות בצד, ולהביע דעתו **בקהל רם**, בין אם זה ע"י מברק או מכתב וכיוצא בזה – שמוכרח להיות גיור **בחלפתו**!

שהנצחון בודאי יהי' – בזה אין שום ספק! כיון שמוכרח שהאמת תנצח, והשקד לא יכול להתקיימו! אלא יתכן ש"דוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחד" ע"י יהודי שני, ויתכן שהוא בעצמו יפעל זאת ע"י המעשה והמחאה שלו שא הוא "מכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות"; אבל זה ש"דוח והצלה יעמוד ליהודים" הוא ללא שום ספק! אלא שצריכים לפעול שיהא זה בחסד וברחמים . . .

וזהו החוראה הנלמדת מ"ב תמוז, שלכל לראש אין להכנס להשבטות ויש לעשות משהו בעל **העליונה**", דיין נצה, ובחסד וברחמים ובטוב ובשלום ובדרכי הוועם, ישאל ה"שמאל" כבר מזמן פעילו לשנות את החוק, ועכשיו נותר לפעול אצל אלו שרואים שגם הם יעשו משהו בנידון, וישעשו אליבא דאמת.

ובפרט, כמדובר כמ"פ, שכל ההבדלה הזאת – שאומרים על אחד שהוא חילוני ועל השני שהוא אינו חילוני, זה חיפץ תורת אמת! פעם נכנס לבצל השמחה והגאולה יהודי ואמר לו אודות יהודי שה' לגמרי בקצה התחתון בנוגע ליחזות, את הביטוי "להבדיל", אזי כ"ק מו"ח אדמו"ר אמר שעל יהודי ביחס ליחודי שני לא אומרים "להבדיל" כללו מדוע לא

והצעה האמיתית של בני": "עד מת'י?..."

המענה היחידי לשאלה: "עד מת'י?..."

והמענה החיזי לשאלה הדרושה וצעקה זו הוא – שהקב"ה ממלא את בקשתם ודרישתם של ישראל, ומביא תוכף ומיד את הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה כפשוטה בפועל ממשי!

וכמורמוז בדיוק לשונו של רש"י "פירש רבי תנחומא" – שענין הנחמה ("תנחומא") הוא באופן ד"פירש": (א) לא דרש, דרוש ופשטיל יפה, כי אם, פשטות הענין, היינו, הנחמה וגאולה כפשוטה ממשי, שהיא לא יתכן שה"גלות" יהי' בפועל ובפשטות, ואילו הנחמה – באופן של "דרש" בלבד... (ב) "פירש" מורה על ביאור והרחבת הענין, כידוע הביאור בלשון "פירש הבעש"ט", מלשון "פאזאנדער-געשפרייט", שבוז מודגש עוד יותר שהגאולה היא כפשוטה ממשי.

וכדוע מענה אדמו"ר מהר"ש לאבני הצ"צ ע"ד הצורך בגאולה כפשוטה: כששאל המהר"ש אצל הצ"צ ע"ד ה"קק" דשנת תר"ג, היתכן שמשיה ללא בא, והשיב לו, הרי דפס ה"לקוטי-תורה" (מלוי פנימיות התורה, תורתו של משיח) – נענה מהר"ש ואמר: הכול טוב ויפה, אבל, בני' רוצים וצריכים משיח כפשוטו, בפועל ממשי, למטה מעשרה ספחים!

כלומר, ע"פ תורה יש מקום לב' הדעות כול', ומי הוא זה שמגלה וקובע שצריכה להיות הגאולה כפשוטה ממשי – אדמו"ר מהר"ש, שדרכו הפיוחית מתבטאת בפתגמו הידוע "לכתיילה ארבעי", ובהדגשת שלילת ההנהגה באופן אחר, "העולם סבור שיש לילך 'ארונטער', וכשלא יכלים, הולכים 'ארבעי', ואילו אני סבור, שצריכים לילך מלכתחילה ארבעי", היינו, שמי שאינו הולך בדרך ד"לכתיילה ארבעי", שייך הוא לסדר והנהגה דיעולם!

ויהי' שמהדיובר אודות "פירש רבי תנחומא" נזכה תיכף ומיד לנפתן של ישראל, נחמה כפשוטה ממשי, בפועל ממשי, למטה מעשרה ספחים – גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז, תהי' גם שליומת הנחמה על הגלות, "אדד' ה' כי אנפת בני".

ותיכף ומיד – "יאתה תצוה את בני ישראל גו' להחלות נר תמיד" (כפי שהולכים לקרוא בתפלת מנחה), שזוכים לראות את הדלקת המנורה בביתיה"ק תשלשין, שייבנה במהרה בימינו ממשי.

[כל הקהל צעק (ואח"כ ניגן) "עד מת'": אח"כ התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן "ניעט ניפט ניקאואו" ואח"כ הניר ע"ד אמירת ברכה אחרונה].

(משיחת שי"פ תרחוק, ר' אודר החשמי"ז - בזתי מונה)

– שממורד זה רואים עוד יותר, עד כמה חשוב להודיע את עצמו לתנינוקות, עד שאפילו הקב"ה מודיע עצמו אליהם – שיקפצו וירקדו על שמתניו, והוא אמר שזה ענין של אהבה! ועאכו"ל שאי-אפשר להפריד את הי"ג עיקרים.

זהו מדרש מפורש, ודרשנים משתמשים בו בדיושוחים, ואעפ"כ, כאשר שואלים אצלו שאלה – היתכן להודיע ענין נעלה כמשיח לילדים – מתבלבל לגמרי! ופסוקים וכו', כי לענינים אלו יש לילד שייכות, משא"כ לענינים נעלים.

ומכיון שזוהי שליומת של נשיא דודנו – עליו לצאת ולראות שכל ילד

מדברים אודות הילדים הנמצאים בדורנו זה – הדור קודם משיח, ובמילא צריכים 'לחטוף' ('אריאכנאפן') ולספק לילדים אודות משיח

בדורנו יקיים תורה ומצות ויצעק שהוא רוצה משיח,

– לא מדברים אודות ילדים כמו שהיו בדורו של חזקיהו, שבמיו "בדקו מדן ועד באר שבע... ולא מצאו תניק ותינוקת... שלא היו בקיאו בתלכות טומאה וטהרה" – אצל חזקיהו אכן הי' "ביקש הקב"ה לעשות חזקיהו משיח", אבל בפועל זה לא נתן –

מדברים אודות הילדים הנמצאים בדורנו זה – הדור קודם משיח, ובמילא צריכים 'לחטוף' ('אריאכנאפן') ולספק לילדים אודות משיח.

לכל לראש – עליו לדעת שהוא אמת לאמתו!

לכל לראש – עליו לדעת שכיון שזוהי שליומת של נשיא דורנו – יש לזה שייכות לילדים דורו זה! ובאם רק לא יתבלבל מיד, אלא יעמיק להתבונן בה, הוא יראה שכך פסק הרמב"ם, ועוד לפני – שלמה המלך, שאז עוד היתה נתנית מקום לשאלה האם חנוך לנעי"ה צריך להיות "ע"פ דרכו" או באופן אחר – ופסקו שארץ להיות "ע"פ דרכו",

מנהגים שמו, וגם מעניל

ידוע מר"ל אשר משיח – מנחם שמו, וגם מעניל, בגימטריא "צדק" [כידוע בנוגע שמו של אדמו"ר "הצמח צדק" – גימטריא דשמו "מנחם מעניל"ן, ש"צדק" וגם "צמח" הוא שמו של משיח.

(מסירות ש"פ תוספות, ו' אהרן הירש"ץ - מונגה, תרגום מאידית*)

לבנות את ביהמ"ק בפטות

בדורנו זה – הדור האחרון בגלות ודור ראשון של גאולה – לאחר שסיימו הכל, ויצריכה להיות רק קבלת פני משיח צדקנו בפועל – ודאי שתקב"ה מברך כל יהודי בעשירות בזהב בגשמיות וברוחניות, עד באופן (כפי שהי' בי"מי צאתו מארץ מצרים" כן הוא גם עתה "אראנו ופלואת") – ש"אין לך כל אחד ואחד מ ישראל שלא היו עמו תשעים חמורים לובים טעונים מסספה וזחמה של מצרים..."

בכ"י... לנצל את העשירות (י"זה כסף ונהושת וגו") לעשי' מבינתו הפרטי משכן ומקדו לה' (ושכנתו בתוכו בתוך כל אחד ואחד), כולל – גם ע"י נהיגה לצדקה לבנות בית הכנסת ובית המדרש כפשוטו, "מקדש מעט".

ועוד והוא העיקר – בענין שהגון גרמא – בניית בית המקדש השלישי בפטות ממש:

לאחרי כל הפרודיוסים בפסוק "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", כולל הפרודי "בתוך כל א' וא'" – הרי אין מקדא יוצא מידי פשוטו, לכל לראש הפירוש ביה בנוגע להלכה למעשה – שלבגי ישראל ישנו החיוב לבנות את בית המקדש.

ובנוגע אלנו הכוונה – לבנות את בית המקדש השלישי, בפטות ממש, כפס"ד הרמב"ם שיבנה ע"י משיח צדקו, "זבנה מקדש במקומו", וע"פ דברי הרמב"ם "הלל הייבנים לבנות ולסעד בעצמן ובממונם, אנשים ונשים כמקדש המדבר", מובן שכן הוא גם בנוגע לבית השלישי, שכל יהודי ישתתף בזה ע"י נדבתו, אנשים ונשים, ויש לומר – גם טף (כשם שהי' בנדבת המשכן).

(מסירות לקיחת ד', ה' ו', ושבת קודש פ' תדמנה הירש"ץ ב - מונגה, תרגום מאידית*)

* התרגום הגהה ותוספת מחדש עפ"י ד"ר חמו"ל.

כשנמצאים בחשכת הגלות, "כל הגלויות נקדאו ע"י מצרים", ב"מדבר העמים", "וחש שרף ונקרב וצמאון גו", חו"ש כפול ומכופל דעקבות משיחה – אומר רבי **תחומא**, מנחמים של ישראל, שאין להתפעל מחשבת הגלות, מכיון שידיעים שהתכלית והמטרה היא "**לבנות משכן במדבר**", היינו, לעשות ממציאות ה"מדבר" משכן ומקדש לו יהי', דירה לו יתי' בתחתונים,

עד לקיום הציוני "יעשו לי מקדש" כפשוטו, בביהמ"ק השלישי, שבו יתגלה גם המשכן שעשה משה, משכן המדבר.

ויש להוסיף בזה – בהקדמה:

לאחרי ש"יעקב אבינו צפה ברוח הקודש" שיצאו ממצרים ויעשו משכן כו' – כיצד יזכרן שלאחרי"ז יהי' ענין של חורבן וגלות, "בנים שגלו מעל שולחן אביהם"?

והמענה לזה – ע"פ דברי של יעקב אבינו, אשר, גם בידעו אודות כל הרבטות שהביטח לו הקב"ה, ואתה אמת היטב איטיב עמך וגו', הוצרך להתפלל ולבקש מהקב"ה, באמרו "שמוא משהסתחנתי ונלכלכתי בחטא".

נאם לא נרמה את עצמנו קיימת בעיניה השאלה שאין עלי' שום ביאור:

מדוע ערדיין לא הגיעה הגאולה?

אמנם, לאחר שרואים בפועל שהקב"ה קיים את הבטחותיו – אזי יודעים שאין מקום לחשש כו', כלומר, דבר ברור הוא שהקב"ה מקיים את הבטחותיו, וכפס"ד הרמב"ם "כל דבר טוב שיגזור הא-ל... אינו חוזר".

ובנוגע לענינו:

הקב"ה הבטיח לאאול את ישראל, והחזרה מעידה שכבר "כלו כל הקיצין", עוד בזמן הגמרא...

וגם ענין החשובה (אין הדבר תלי' אלא בתשובה") ישנו כבר – כדברי רבינו הזקן באה"ת בנוגע לבכתי "סלח לנו כו' ברוך אתה ה' חנון המרבה לסליח", ש"אין כאן שום ספק כולל מאחר שבקשנו סלח לנו מחל לנו", ומוסיף, "ואילו לא היינו חוזרים והוטאים היינו נגאלין מיד, כמו שאנו מברכין בא"י גאול ישראל", ועאכ"כ בנוגע לחשובה דיוהכ"פ, שאז לא שייד החשש ד"חזורים וחוטאים", לפי ש"שטן בינמא דכיפורי לית לי' רשותא לאסטוני... השטן בגימטריא תלת מאה ושיתיין ואיבעיה הוי, שס"ד יומי אית לי' רשותא כו' ביומא דכיפורי לית לי' רשותא כו'" – הרי בודאי ובודאי שתקף ומיל לאחרי התשובה דיוהכ"פ צריכה לבוא הגאולה.

ומכיון שלאחרי כל זה עדיין לא בא – מתעוררת השאלה והדרישה

לא יתכן שה"גלות" תהיי בפשטות, ואילו הנהמה – באופן של "דש" בלבד...

"וזאת התרומה אשר תקחו מאותם גו' עצי שיטים".

עצי שיטים: ומאין היו להם צמזמי, פילס רצי פמנומא, יעקב אצינו אפס צרום הקולס שעמולין יאמלל לצמות משכו צמלצל, והצנא מרזיס למללס ונטעס, ולסיה לצנזי וטלסל עממס קאזלאו מאליס.

(פרשתנו כה, ג-ה ובפרשי')

. אמנם, עדיין נשאלת השאלה אצל "תלמיד ממולח":

מהו אמנם גודל ההכרח בפעולתו של יעקב אבינו בהבאת ונטיעת ארזים במצרים לצורך עשיית המשכן **מאתיים ועשר שנים לפני** הציורי דעשיית המשכן?

והביאור בה – מרמז רש"י ("ב"נה של תורה") בהזכירו את שמו של בעל המאמר, "רבי תנחומא":

"תנחומא" הוא מלשון **תנחומין**. ולכן, "פירש רבי תנחומא" ש"יעקב אבינו צפה ברוח הקודש וכו'", מכיין שענין זה מהוה **נחמתו של ישראל**:

כאשר בר"י נמצאים בגלות מצרים, במצב דקושי השעבר, עד לזירת "כל הבן הילד האורה תשללכוהו", וכו' וכו' – הרי, מלבד **ההבטחה ד"אנכי אעלך גם עלי"**, שאבים הם עידוד ונחמה **בלאותם בעיניהם ממש את עצי הארזים** שהביא יעקב ונטע במצרים, מכיין ש"צפה ברוח הקודש שעשתידן לבנות משכן במדבר", **"וצורה לפניו** (ובניו לבניהם אחריהם, וכן הלאה) **ליטלס עממס כשיצאו ממצרים"**.

כלומר: עצי שיטים לצורך עשיית המשכן גופא – היו יכולים אמנם להשיג גם באופן אחר, אבל, כדי שתהי' **נחמתו של ישראל** (ענינו של רבי תנחומא) – הוצרך יעקב אבינו להביא ארזים ולנטעם במצרים, ולצוות לפניו שיטלום עממס כשיצאו ממצרים, כדי שבמשך כל זמן גלות ושעבר מצרים יהיו **לנגד עיניהם** עצי הארזים שנטע יעקב אבינו על מנת שיטלום **כשיצאו ממצרים**, היינו, שעצי ארזים אלה מסמלים וממחישים את גאולתו של ישראל.

ומכאן באים לענין של נחמה גם בנוגע ללוחנו זה האחרון:

לחוסף במעשים המביאים את הגאולה

... מהו מובן הלימוד עתה מהמדובר לעיל, ובפרט בדורנו זה:

בני ישראל חיכו ונתאוו בהשתקקות עצומה לגאולה – **"אתכה לו בכל יום שיבוא"** [וי"ל שזה כולל את ה"אתרה" דבניו בהמ"ק השלישי וכל הענינים שבאים בביאת המשיח]. עד שזה התבטא בפועל בתהמה (והוראה) של כמה ללמוד "תורת כהנים", לימוד הדינים הקשורים עם בהמ"ק והקרבן קרבנות כו' (כולל הפשיטות דשביעות אלו), כדי שיהיו "מוכנים" לגאולה שיכולה לבוא תיפק ופזי – ע"י יזיעת ההלכות שיהיו נוגעות לפועל עבור ה"כהנים בעבודתם לויים בדוכנם וישראל במעמדם".

עאכ"כ בדורנו זה, לאחר ש"כלו כל הקיצין", ועפ"י כל הסיננים בגמרא ומדלשי חז"ל נמצאים כבר בעקבתא דעקבתא דמשיחא, ודבר ברור הוא שדורנו הינו הדור האחרון דהגלות, והדור הראשון דהגאולה.

ובפרט כשנמצאים בימי סגולה, ימים מסוגלים ביותר להגאולה, בהשבויות שמתחילים משבת זו, כשקוראים בתורה אודות "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", עם כל הפרטים האמורים לעיל – ה"ז צריך לעורר ביתו שאת וביתו עוז בכל יהודי [נוסף לקיים ד"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", בתוך כאו"א, במשכנו הרחוק, בביתו הפרטי וכו'] השתקקות ונענועים לגאולה האמתית והשלימה ולבית המקדש השלישי, ועבודת המקדש, הדלקת המנורה והקרבן הקרבנות וכו'.

ועוד ועיקר: זה צריך להגיע **למעשה בפועל**, – להוסיף ביתו שאת וביתו עוז כ"פשיטתו ועבודתו" שמביאים את הגאולה, ובמיוחד – ענינים (בעבודת ה') שהם מעין – וממהרם עוד יותר – את הגאולה, כולל ומתחיל מלימוד ה"ל בית המקדש ותורת כהנים (כמבוא בפרשיות אלו בתורה שבכתב, ותורה בפירוש נידתה – בתשובע"פ), ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה – העבודה בפועל מעין הגאולה. ובכלל הדבר למצוה (או חשמישי מצוה), שעי"ז מתאחד ומקדש נצחי – ע"י ניצול הדבר למצוה (או חשמישי מצוה), שעי"ז מתאחד החבר ביחד אשר צורתו ותיבור עם הקב"ה. לדוגמא – ע"י מצות הצדקה: ע"י בפצוח מלשון צרותו ותיבור עם הקב"ה. לדוגמא – ע"י מצות הצדקה: ע"י נתינה מהמנון הפזי לצדקה, עושים מהמטבע הגמטריית (וכי"כ) מצוה של הקב"ה, שנהי' (גם) "מטבע של אש שמתחת כסא כבוד" (כנ"ל). וההנעשה מעין הכנה – להדיחה בתחתונים, דיירה נצחית, שתהי' בגאולה האמתית והשלימה, גאולה נצחית (שאין אחרי גלות), וביהמ"ק נצחי.

(משיחת סי' תחומת, ו' אוד החישי' - מנחה, תרנ"ח מאדית *)

* החתומים המהר המקוץ מחדש. תמוז"כ.